

учбової інформації і мультидоступ до неї знижує витрати на підготовку фахівців.

Технологічність. Використання в освітньому процесі новітніх досягнень інформаційних і телекомунікаційних технологій, які сприяють просуванню людини у світовий постіндустріальний інформаційний простір.

Нова роль студента. ДН змінює роль студента, який повинен мати високу мотивацію і здібність до самостійної роботи і самоконтролю в процесі навчання, вибудувати власну освітню траєкторію, підвищувати комп'ютерну компетентність відповідно до нововведень і інновацій; •

Нова роль викладача. ДН розширює і оновлює роль викладача, який повинен координувати пізнавальний процес, постійно удосконалювати курси, що викладаються ним, підвищувати творчу активність і кваліфікацію відповідно до нововведень і інновацій.

Розвиток дистанційного навчання як нового напрямку в галузі освіти вимагає послідовного вирішення ряду важливих завдань в галузі організаційно-нормативного, навчально-методичного, технічного, програмного і кадрового забезпечення, взаємодії всіх цих елементів системи ДН в процесі реалізації освітніх програм ІПО ДОННТУ.

О.В. Кравченко

ВИКОРИСТАННЯ МУЗЕЙНИХ ЕКСПОЗИЦІЙ У ВИВЧЕННІ СПЕЦКУРСУ «ІСТОРІЯ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ»

Важливим складником професіоналізму сучасного залізничника є знання історії галузі, зокрема тенденцій розвитку рухомого складу залізниць (залізничної техніки). Різноманітні наочні матеріали, які застосовуються у спецкурсі, містять експозиції центральних і регіональних музеїв залізничної техніки та історії залізничного транспорту.

Найдавнішим серед музеїв на пострадянських теренах є Центральний музей залізничного транспорту Російської Федерації, відкритий у 1813 р. при Інституті корпусу інженерів шляхів сполучення у Санкт-Петербурзі. У фондах музею понад 60 тис. одиниць збереження: колекції з історії рухомого складу, моделі локомотивів і вагонів. Матеріали музею відображають історію будівництва залізниць у Російській імперії, розвиток залізничної науки і техніки.

Київський музей залізничного транспорту, відкритий у 2011 р. на вокзалі «Київ-Пасажирський», представляє рухомий склад історичних локомотивів і вагонів дореволюційного, радянського і сучасного етапів розвитку залізниць. У музеї представлено обладнання вагонів-салонів для вищих чиновників, зокрема прем'єр-міністра Російської імперії П. Столипіна, першого секретаря ЦК КПУ В. Щербицького.

Історія залізничного транспорту України знайшла своє відображення у колекціях Музею історії Південної залізниці (1967 р.), Музею історії Придніпровської залізниці (1968 р.), Музею історії і розвитку Донецької залізниці (2000 р.), Музею історії Львівської залізниці (2001 р.), Музею історії та залізничного транспорту Південної залізниці (2014 р.). Музейні експозиції представляють не лише натуральні зразки залізничної техніки, але й фотографії, альбоми, документи особового характеру, креслення, прилади та інструменти, макети рухомого складу, годинники, залізничні квитки, нагороди, формений одяг, знаки відзнаки та атрибутику працівників залізничного транспорту.

У межах курсу «Історія залізничного транспорту» викладачі кафедри історії щороку організують екскурсії до залізничних музеїв Харкова. Відвідування музеїв приурочене до тематичних лекцій з історії виникнення залізниць, ролі залізничного транспорту у роки Великої Вітчизняної війни, ювілейних подій в історії галузі. Студенти ознайомлюються з біографіями видатних діячів залізничного транспорту, вивчають особливості кожного історичного періоду в історії розвитку залізничного транспорту. З експозиціями інших музеїв є можливість віртуального ознайомлення через Інтернет.

Актуальним у контексті збереження залізничних традицій в Українській державній академії залізничного транспорту, вивченні та популяризації історії залізничної освіти в Україні є створення Музею історії ХІІТ – УкрДАЗТ, на базі якого можна було б організувати наукові дослідження з історії академії.

Отже, цілеспрямоване вивчення музейних експозицій формує у студентів високий рівень професійної компетентності, професіоналізм та галузевий патріотизм.

А.І. Кривий

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

У зв'язку із включенням української вищої школи в Болонський процес актуальними стали питання незалежного оцінювання знань студентів. Пошуки форм та засобів такого оцінювання є важливим аспектом діяльності вишів у цілому, та кожного викладача зокрема.

Значне місце серед цих форм і засобів посідає тестовий контроль. Практика проведення тестового контролю знань студентів при вивченні ними філософських дисциплін дала змогу виявити як позитивні, так і негативні сторони такого виду контролю. До першого належать: об'єктивність, швидкість, можливість за короткий час охопити велику